

SULEQATIGIISITSISUT
SAMARBEJDSPARTIET

Nuuk den 05. juli - 2018

I medfør af § 37 stk. 1 i Forretningsordenen for Inatsisartut fremsætter jeg følgende spørgsmål til Naalakkersuisut:

Spørgsmål til Naalakkersuisut:

- 1. Er der særlige tiltag på vej, i politiets regi, for nedbringelse og / eller forbedret behandling af sædelighedsforbrydelser i Grønland?**
- 2. Er der særlige tiltag på vej i politiets regi, for nedbringelse af sager der venter på at blive behandlet og berømmelse, og / eller forbedret behandling af sager om sædelighedsforbrydelser mod børn under hhv. 15 og 18 år?**
- 3. I bekræftende fald, hvilke planer har Naalakkersuisut så, om at understøtte denne udvikling fra det offentliges side af? I benægtende fald, har Naalakkersuisut så planer om, at ville sætte fokus på området overfor det danske justitsministerium, så politi og domstole evt. kan få hjælp til at sikre en god og tryk praksis for ofre for sædelighedsforbrydelser, herunder særligt for børn og unge?**
- 4. I sager om sædelighedsforbrydelser, hvilke anvisningsmuligheder findes der så, politiet kan henvise til, efter endt anmeldelse for ofrene og pårørende? Dvs. ved behov for socialfaglige indsatser som opfølgning på disse sager?**
- 5. Hvor ser Naalakkersuisut udviklingspotentiale – og hvordan – mht. samarbejde mellem Naalakkersuisut, Inatsisartut, kommunerne i landet, indenfor Rigsfællesskabet og mellem partier i Grønland, for at stoppe seksuelle overgreb og krænkelse, samt at forebygge dem?**
- 6. Kan Naalakkersuisut oplyse andet af interesse for sagen?**

Begrundelse:

Vi kan læse i Naalakkersuisuts "Strategi og Indsatsplan for Justitsområdet 2017", at der er 10 gange så mange sædelighedsforbrydelser i Grønland, sammenlignet med Danmark.

I 2016 blev der anmeldt 151 voldtægter, og 79 tilfælde af seksuelle krænkelse mod børn under 15 år. Det er alarmerende tal, og ikke alene bør vi sørge for en massiv indsats fra Selvsyret, i samarbejde på tværs af partier og på tværs af Naalakkersuisut, Inatsisartut, kommunerne imellem, men også landene i Rigsfællesskabet imellem, hvor muligt.

Under valgkampen talte vi meget om, at der skal særlig hjælp til, for at stoppe spiralen af seksuelle overgreb, krænkelse, særligt for børn og unge.

Ligeledes taltes der meget om indsatser overfor vold, seksuel vold og husspektakler.

Børn og unge har vi som samfund et massivt behov for at kunne hjælpe, særligt når vi ser på tallene for området.

I 2016 var der anmeldt 79 tilfælde af seksuelle krænkelse for børn under 15!

I 2017 var tallet 69. Det er voldsomme tal, som ikke nødvendigvis er dækkende, til trods for øget opmærksomhed og fokus på problemstillingerne med seksuelle krænkelse og den skade de forvolder på

SULEQATIGIISITSISUT
SAMARBEJDSPARTIET

ofrene for dem, og ofrenes liv i al fremtid.

I 2016 var der f.eks. også anmeldt hele 151 tilfælde af voldtægt, 142 tilfælde af blufærdighedskrænkelser, 5 tilfælde af besiddelse af børneporno/ fremstilling af børneporno, og i 2017; 134 tilfælde af voldtægt, 174 tilfælde af blufærdighedskrænkelser, 5 tilfælde af børneporno.

Det er rystende tal, og bag hver eneste sidder et menneske, en familie, de nærmeste til offeret og skal omstille sig til en helt ny verden, at lære at leve med arrene osv.

Det er omfattende, og ødelæggende for menneskene, og for samfundet, og må være særligt vanskeligt at arbejde med for politi, sundhedsvæsen og retsvæsen der jo også udgøres af mennesker.

Politiet er ofte første linje af indsats – og de første der tilkaldes ved disse særligt grimme forbrydelser mod borgere, herunder børn. Set i dét lys er det interessant at høre, om der er særlige tiltag på vej for at hjælpe både borgere og politi med at sikre et godt forløb i denne slags følsomme sager, med eventuelt opdateret viden og praksis for behandling i disse sager.

Ligeledes er det af stor interesse, hvilke henvisningsmuligheder politiet har, når politiarbejdet er ophørt, da der altid er behov for socialfaglige opfølgende indsatser ved disse typer forbrydelser.

Vi bør også sikre os, at politiet og retsinstanser i landet har det fornødne mandskab, samt opdaterede og gode forhold at arbejde under, samt klare, veldokumenterede og understøttende retningslinjer at arbejde ud fra, til fordel for de mange ofre vi har for sædelighedsforbrydelser – som er særligt ødelæggende for det enkelte offer og dennes pårørende.

Samarbejdspartiet mener, at vi ofte svigter vor opsamlende forpligtelse fra det offentliges side af, for at samle op på ofre for disse typer forbrydelser, sikre forebyggelse, og sikre behandlingstilbud til både ofre, krænkede og krænkere, og derfor er det interessant at høre hvilke planer Naalakkersuisut har - også i samarbejde med det danske justitsvæsen og politi - omkring sædelighedforbrydelser.

Spørgsmålene bedes besvaret indenfor 10 arbejdsdage.

Tillie Martinussen
Samarbejdspartiet - Suleqatigiissitsut